

Apologia ad fratrem quendam, de Heli sacerdote

Ἀπολογία πρὸς ἀδελφὸν περὶ Ἡλὶ τοῦ ἱερέως

Ἐρώτησις. Τῆς Γραφῆς λεγούσης περὶ Ἡλὶ τοῦ ἱερέως ὅτι κακολογοῦντες Θεὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ οὐκ ἐνουθέτει αὐτούς, καίπερ ἀκούομεν ὅτι παρήγγειλεν αὐτούς καὶ ἐνουθέτει; Ἀπόκρισις. Πρόσεχε σεαυτῷ, μήποτε πολλὰ περιεργαζόμενος ἐξοκείλη σου ἡ διάνοια ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων πλάνης· τὸ γὰρ πᾶν πίστεώς ἐστὶν ἔργον· τῆς δὲ πίστεως ἀπούσης, οὐδὲν τῶν ζητουμένων εὐρήσει ὁ δίψυχος· ἐὰν γάρ, φησί, μὴ πιστεύσητε, οὐδ' οὐ μὴ συνήτε. Περὶ μὲν τοῦ Ἡλὶ, οὐκ ἀπεδέξατο μὲν αὐτούς τοῦτο ποιοῦντας, φησὶν, ἀλλ' ὅμως ἠδύνατο ῥαδίως ἀναστεῖλαι τὸ κακόν, καθὼς ὁ καθεξῆς λόγος παρίστησι. Πλὴν ἦν ὑπέλαβες νουθεσίαν, οὐκ ἔστι νουθεσία, ἀλλ' ἀμέλεια τῆς πρὸς τὸ θεῖον στοργῆς. Καθότι συγκαταβάσεως ὄρον ἔχει ὁ τοῦ Ἡλὶ τρόπος 82 ποσ· οἰκονομία δὲ γεγένηται καὶ ἐν τούτῳ, ἵνα αὐτὸς ἰδίῳ στόματι μαρτυρήσῃ περὶ τῆς τῶν υἱῶν παρανομίας, καθὼς γέγραπται· καὶ Ἡλὶ πρεσβύτερος σφόδρα· καὶ ἤκουσεν ἃ ἐποιοῦν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ἵνα τί ποιεῖτε κατὰ τὸ ῥῆμα, ὃ ἐγὼ ἀκούω ἐκ στόματος <παντὸς> τοῦ λαοῦ Κυρίου; Μή, τέκνα, μὴ ποιεῖτε οὕτως, ὅτι οὐκ ἀγαθὴ ἡ ἀκοή, ἦν ἐγὼ ἀκούω περὶ ὑμῶν, τοῦ ποιεῖν τὸν λαὸν μὴ λατρεύειν τῷ Κυρίῳ. Ἐὰν ἀμαρτάνων ἀμάρτη ἀνὴρ πρὸς ἄνδρα, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ πρὸς Κύριον· ἐὰν δὲ τῷ Κυρίῳ ἀμάρτη ὁ ἄνθρωπος, τίς προσεύξεται περὶ αὐτοῦ; Τοιγαροῦν ἐκ τῶν τοῦ πατρὸς μαρτυριῶν δεῖ σχολάσασθαι τὴν ὑπερβάλλουσαν τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων παρανομίαν· οὐ γὰρ εἷς μονώτατος κατεβόα αὐτῶν, ἀλλὰ πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καθὼς αὐτὸς ὁ Ἡλὶ μαρτυρεῖ λέγων· ἵνα τί ποιεῖτε κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα, ἃ ἐγὼ ἀκούω λαλούμενα καθ' ὑμῶν ἐκ στόματος τοῦ λαοῦ Κυρίου; Πάντας ἠδίκουν καὶ ἐσκανδάλιζον, βεβηλοῦντες τὰς ἱεράς θυσίας· οὐ μόνον γὰρ τοῦ θύειν τὸν λαὸν διεσκέδαζον, ἀλλὰ λοιπὸν καὶ ὁ λαὸς πρὸς ἀποστασίαν ἐμελέτα, ἐκπληττόμενος ὑπ' αὐτῶν ἐκ τῶν ἀθεμίτων ἔργων, ὧν κατεσκευάζον 83 οἱ τοῦ Ἡλὶ υἱοί. Ἄκουε γὰρ τοῦ Ἡλὶ λέγοντος· οὐκ ἀγαθὴ ἡ ἀκοή, ἦν ἀκούω περιῦμων, τοῦ ποιεῖν τὸν λαὸν μὴ λατρεύειν τῷ Κυρίῳ. Τὸ δὲ ἔλεγε· μὴ ποιεῖτε οὕτως. Ἴσως τὴν ὀρμὴν τοῦ λαοῦ δεδοικώς, τῇ λέξει ἀποκέχρηται πρὸς τὸ ἀπαλύναι τοὺς καταβοῶντας τῶν τέκνων. Εἰ γὰρ ἔμελλεν αὐτῷ περὶ τὸ θεῖον σέβας, οὐκ ἠνείχετο παντελῶς τῆς τοσαύτης ζημίας τῶν τέκνων, ἥγουν παρανομίας, ἀλλ' ἐσπούδασεν ἂν σύντομον ἐκποδὼν ποιῆσαι τὴν παρανομίαν τοῦ ἰδίου οἴκου· φύλακες γὰρ τοῦ νόμου ὑπῆρχον καὶ οἱ ἱερεῖς, οἳ τε νόμον καταλῦσαι ἐπιχειρήσαντες· καὶ ἡ πειθαρχοῦντας ἐνουθέτει νομίμως, ἢ ἀπειθοῦντας ἐξέκοπτε κατὰ τὴν τοῦ νόμου παράδοσιν, καθότι καὶ ἱερεὺς καὶ κριτὴς ἐτύγχανε, καὶ τῷ στόματι αὐτοῦ προσεῖχε πᾶς ὁ λαός. Πάντως ἐξαιρεῖσθαι αὐτὸν τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ συμπεριενεχθεῖς τοῖς κακοῖς τῶν παίδων, δικαίως καὶ αὐτὸς ἐπειράθη τῆς ἐπικειμένης ὀργῆς. Μὴ οὖν αἰτιῶ τὸ θεῖον· διότι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. Ὅτι καὶ ἔννομος νουθεσία ἐκ παιδείας συνίσταται, δηλοῖ ὁ καθεξῆς λόγος. Εἴρηται ἐν τῷ δικαίῳ Ἰώβ· μακάριος ἄνθρωπος, ὃν ἤλεγεξεν ὁ Κύριος· νουθέτημα 84 δὲ παντοκράτορος μὴ ἀπαναίνου· αὐτὸς γὰρ ἀλγεῖν ποιεῖ, καὶ πάλιν ἀποκαθίστησι· καθὼς καὶ ὁ Ἀπόστολος τοῖς πατράσι παρατίθεται λέγων ἐκτρέφειν τὰ τέκνα ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου. Δικαίως οὖν περὶ αὐτοῦ λέγει ἡ θεία Γραφή, ὅτι κακολογοῦντες Θεὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, οὐκ ἐνουθέτει αὐτούς, οὐ γὰρ εἶχε ζῆλον περὶ τὸ θεῖον, οἷον ἐκτήσαντο οἱ Ἅγιοι· προέκρινε δὲ μᾶλλον τὴν τῶν τέκνων θεραπείαν ὑπὲρ τὴν τῶν κρειττόνων δόξαν. Οἷαν γὰρ συμπάθειαν ἡμφιάσατο ὁ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ἡμᾶς γεννήσας, ἴσασι πάντες οἱ ἔμφορονες· εἶχε γὰρ ἐν ἑαυτῷ σπλάγχνα

οϊκτιρμῶν, χρηστότητα καὶ τὴν μακροθυμίαν· ἡνίκα δὲ ἤκουσέ τινα ὑπερόριον ἁμαρτήσαντα, οὐκ ἔκαρτέρησεν, οὐδὲ παρεσιώπησεν, ἀλλ' εὐθὺς ἐπέτρεψε τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾶ παραδοθῆναι εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκός, ἵνα τὸ πνεῦμα σωθῆ ἔν τῃ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ μακάριος Πέτρος ὁ ἀπόστολος, καὶ τοῦ ζῆν ἀναξίους ἔκρινε τοὺς προσελθόντας πειράσαι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὴν εἰς τὸ θεῖον καταφρόνησιν οὐκ ἐντειλάμενος. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἡνίκα ἀποστάται τοῦ Θεοῦ γεγόνασι, τοὺς υἱοὺς 85 αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐπέθουον πρὸς τὴν τῶν δαιμόνων θεραπείαν. Οὗτος δὲ ἱερεὺς τυγχάνων καὶ εἴργειν δυνάμενος, παρεώρα τὴν τοσαύτην παρανομίαν, οὐ παιδεῖαν αὐτοῖς ἐπαγαγὼν πρὸς σωφρονισμόν, οὐ ράπισμα, οὐ λόγον σκληρὸν περὶ τῆς τῶν ἱερῶν θυσιῶν βεβηλώσεως, ὅπου ἐκεῖνοι πρὸς τὴν τῶν δαιμόνων θεραπείαν ἔσφαζον τὰ τέκνα αὐτῶν ἰδίαις χερσὶν ὑποκάτω παντὸς δένδρου συσκίου. Τίς ὁ κρίνων τοῦτον ἀνεύθυνον τοῦ κακοῦ, καίτοιγε μαθὼν παρὰ τοῦ πάντα συστησαμένου Θεοῦ τὴν ἐξενηνεγμένην κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν; Ὁ δὲ φιλελεήμων Κύριος βουλόμενος τοῦτον ρύσασθαι διὰ μετανοίας τῆς ἐπηρητημένης ὀργῆς, δι' ἀκάκου παιδαρίου ἐδήλωσεν αὐτῷ τὰ ἤδη προδηλωμένα, ἵνα μὴ ὑπόνοιά τις ὑπεισελθοῦσα θαρσαλέον κατασκευάσῃ τὸν λογισμόν, ὡς καὶ ἐξ ἀνθρωπίνης θεωρίας τὴν πρόρρησιν λελέχθαι πρὸς αὐτόν, ἢ διὰ φθόνον, ἢ τινῶν βασκανίαν αὐτοῦ. Συνήγορον καὶ μάρτυρα καθίστησι τῶν προειρημένων, καθὼς φησιν ἡ θεία Γραφή· καὶ τὸ παιδάριον Σαμουὴλ ἦν λειτουργῶν τῷ Κυρίῳ ἐνώπιον Ἥλι τοῦ ἱερέως· καὶ ῥῆμα Κυρίου ἦν ἐν αὐτῷ· ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἦν ὄρασις διαστέλλουσα. Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ 86 ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ Ἥλι ἐκάθευδεν ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἤρξαντο βαρύνεσθαι, καὶ οὐκ ἠδύνατο βλέπειν· καὶ ὁ λύχνος τοῦ Θεοῦ, πρὶν ἢ ἐπισκευασθῆναι· καὶ Σαμουὴλ ἐκάθευδεν ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, οὗ ἦν ἡ κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ· [καὶ κατέστη Σαμουὴλ] καὶ ἐκάλεσε Κύριος, Σαμουὴλ, Σαμουὴλ. Καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ. Καὶ ἔδραμε πρὸς Ἥλι, καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ, τί κέκληκάς με; Καὶ εἶπεν· οὐ κέκληκά σε· ἀνάστρεφε καὶ κάθευδε, τέκνον. Καὶ ἀνέστρεψε, καὶ ἐκάθευδε. Καὶ προσέθετο Κύριος ἔτι καλέσαι τὸν Σαμουὴλ· καὶ ἐκάλεσε, Σαμουὴλ, Σαμουὴλ· καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἥλι ἐκ δευτέρου καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ, τί κέκληκάς με; Καὶ εἶπεν· οὐ κέκληκά σε· ἀνάστρεφε καὶ κάθευδε, τέκνον· καὶ Σαμουὴλ πρὶν ἢ γνῶναι τὸν Θεὸν καὶ πρὶν ἢ ῥῆμα Κυρίου πρὸς αὐτόν. Καὶ προσέθετο Κύριος καλέσαι Σαμουὴλ ἐκ τρίτου· καὶ ἀνέστη Σαμουὴλ καὶ ἐπορεύθη πρὸς Ἥλι καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ, τί κέκληκάς με; Καὶ ἐσοφίσατο Ἥλι ὅτι κέκληκε Κύριος τὸ παιδάριον· καὶ εἶπεν· οὐ κέκληκά σε· ἀνάστρεφε καὶ κάθευδε, τέκνον. Καὶ ἔσται ἐὰν καλέσῃ σε ὁ καλῶν καὶ ἐρεῖς· λάλει, Κύριε, ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου. Καὶ ἐπορεύθη Σαμουὴλ καὶ ἐκοιμήθη ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ. Καὶ ἦλθε Κύριος, καὶ κατέστη, καὶ ἐκάλεσεν αὐτόν, ὡς ἄπαξ καὶ δὶς· Σαμουὴλ, Σαμουὴλ. Καὶ εἶπε Σαμουὴλ· λάλει, Κύριε, ὅτι ἀκούει ὁ δοῦλός σου. Καὶ εἶπε Κύριος 87 πρὸς Σαμουὴλ· ἰδοὺ ἐγώ ποιῶ τὰ ῥήματά μου ἐν Ἰσραὴλ, ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἠχήσει ἀμφοτέρω τὰ ὦτα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπεγερῶ ἐπὶ Ἥλι πάντα ὅσα ἐλάλησα, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ· ἄρξομαι καὶ συντελέσω. Καὶ ἀνήγγειλα αὐτῷ ὅτι ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐν ἀδικίαις υἱῶν αὐτοῦ, ἐν αἷς ἔγνω ὅτι κακολογοῦντες Θεὸν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ οὐκ ἐνουθέτει αὐτούς. Καὶ οὐχ οὕτως. Ὡμοσα τῷ οἴκῳ Ἥλι, εἰ ἐξιλασθήσεται ἁμαρτία ἐξ οἴκου Ἥλι ἐν θυμιάματι ἢ ἐν θυσίαις ἕως τοῦ αἰῶνος. Καὶ κοιμᾶται Σαμουὴλ ἕως πρωῆ, καὶ ὠρθησε τῷ πρωῆ, καὶ ἤνοιξε τὰς θύρας οἴκου Κυρίου· καὶ ἐφοβήθη ἀναγγεῖλαι τὴν ὄρασιν Ἥλι Σαμουὴλ. Καὶ εἶπεν Ἥλι τῷ Σαμουὴλ· τέκνον. Καὶ εἶπεν· ἰδοὺ ἐγώ. Καὶ εἶπε· τί τὸ ῥῆμα Κυρίου, τὸ λαληθὲν πρὸς σε τὴν νύκτα, τέκνον; Μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ἐκ πάντων λόγων τῶν λαληθέντων ἐν τοῖς ὠσί σου. Τάδε ποιῆσαι σοι ὁ Θεὸς καὶ τάδε προσθείη, ἐὰν κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα ἐκ πάντων τῶν λόγων. Καὶ ἀνήγγειλεν αὐτῷ Σαμουὴλ πάντας τοὺς λόγους, καὶ οὐκ ἔκρυψεν ἀπ' αὐτοῦ ῥῆμα.

Καὶ εἶπεν Ἡλί· Κύριος αὐτός, τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσει. 88 Ὡ ἀσθένεια ψυχῆς πρὸς τήρησιν ἐντολῶν Θεοῦ! Ὡ παράνομος συνήθεια πρὸς τέκνα ἀσεβῆ! Πῶς οὐκ ἔφριξαν αἱ σάρκες αὐτοῦ ἐπὶ τοῖς ἀκουσθεῖσι! Πῶς οὐκ ἔτρόμασαν οἱ νεφροὶ αὐτοῦ! Πῶς οὐκ ἀνήγαγε θυμὸν πρὸς ἄμυναν υἰῶν αὐτοῦ παρανόμων, καθ' ὁμοίότητα τοῦ ζήλου τοῦ Φινεές! Πῶς οὐ διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ηὐλίσθη ἐπὶ τῇ ἐξεννεγεμένη κατ' αὐτοῦ καταδίκη, ἀλλ' οὐδὲ ἐσαλεύθη! Οὐχ οὕτως ἠνόμησεν Ἄχαρ, ὁ τοῦ Χαρμί, νοσφισάμενος ἀπὸ τοῦ ἀναθέματος. Οἱ δὲ τοῦ Ἡλί υἱοὶ ἄσπονδοὶ καὶ δυσμενεῖς ὑπάρχοντες, εἰς αὐτὸν τὸν Δημιουργὸν ἠσέβουν, τὸν εἰπόντα τῷ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών· ἐν τοῖς ἐγγίζουσί μοι, ἀγιασθήσομαι, καὶ ἐν πάσῃ συναγωγῇ δοξασθήσομαι. Καὶ πάλιν· εἶπον Ἀαρών καὶ τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ· καὶ προσεχέτωσαν ἀπὸ τῶν ἁγίων τῶν υἰῶν Ἰσραήλ, καὶ οὐ βεβηλώσουσι τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου, ὅσα αὐτοὶ ἀγιάζουσί μοι. Ἐγὼ Κύριος. Εἶπον αὐτοῖς· εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν πᾶς ἄνθρωπος, ὃς ἂν προσέλθῃ ἀπὸ παντὸς τοῦ σπέρματος ὑμῶν πρὸς τὰ ἅγια, ὅσα ἂν ἀγιάζωσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραήλ τῷ Θεῷ καὶ ἡ ἀκαθαρσία αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, ἐξολοθρευθήσεται ἡ ψυχὴ ἐκεῖνη ἀπ' ἐμοῦ. 89 Ἄλλ' οὐ προσέσχε τούτοις· ὅθεν καὶ καρπὸν θανάτου δρεψάμενος ἀπῆει· εἶλετο γὰρ μᾶλλον προσκρούειν Θεῷ ἢ τῆς τῶν παρανόμων τέκνων συμπαθείας διαζευχθῆναι. Κἂν γὰρ ἐν τῷ προφανεῖ λόγῳ ἀπεχρήσατο, μὴ ποιεῖτε οὕτω, λέγων, ὦ τέκνα, ἀλλ' ἐν τῷ ἀφανεῖ κεκοίνωται ἐν τῇ κακοπραγίᾳ τῶν παίδων. Ὅρα γὰρ καὶ τῆς ἀποκρίσεως τὸν νοῦν, φησὶ γάρ· Κύριός ἐστι, καὶ τὸ ἀρεστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσει· ἀντὶ τοῦ, ἐγὼ τοὺς ἐμοὺς παῖδας λυπῆσαι οὐκ ἀνέξομαι. Ἄλλ' οὐδὲ ὑπὸ Μωυσέως παιδευθεὶς ἀπέστη τῆς πρὸς τοὺς παῖδας συμπαθείας· ὁ γὰρ Μωυσῆς δεξάμενος τὰς πλάκας καὶ καταβάς ἐκ τοῦ ὄρους καὶ τὴν μοσχοποιΐαν θεασάμενος, ῥίψας τὰς πλάκας συνέτριψεν αὐτάς, καὶ πρόσωπον τοῦ ἑαυτοῦ ἀδελφοῦ οὐκ ἔλαβεν, ἀλλ' ἐμβριθεστάτη φωνῇ τῷ Ἀαρών ἐνεκάλει λέγων· τί ἐποίησέ σοι ὁ λαὸς οὗτος, ὅτι ἐπήγαγες ἐπ' αὐτοὺς ἁμαρτίαν μεγάλην; Ὁ δὲ Ἀαρών θεασάμενος τὸν ἴδιον ἀδελφὸν τῷ θείῳ ζήλῳ πεπυρωμένον, ἀπελογεῖτο οὕτω λέγων· μὴ ὀργίζου, κύριε, σὺ γὰρ ἐπίστασαι τὸ ὄρημα τοῦ λαοῦ τούτου. Στὰς δὲ Μωυσῆς ἐπὶ τὴν πύλην τῆς παρεμβολῆς εἶπεν· εἴ τις πρὸς Κύριον, ἴτω πρὸς με. Καὶ συνήχθησαν πρὸς αὐτὸν πάν 90 τες οἱ υἱοὶ Λευΐ. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· θέσθε ἕκαστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ ἐπὶ τὸν μηρὸν αὐτοῦ καὶ διέλθετε ἀπὸ πύλης εἰς πύλην, καὶ ἀποκτείνετε ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἑγγιστα αὐτοῦ. Καὶ ἐποίησαν υἱοὶ Λευΐ καθὰ ἐλάλησε Μωυσῆς, καὶ ἔπεσαν ἐκ τοῦ λαοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡσεὶ τρισχίλιοι ἄνδρες. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Μωυσῆς· ἐπληρώσατε τὰς χεῖρας ὑμῶν σήμερον τῷ Κυρίῳ ἕκαστος ὑμῶν ἐν τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, δοθῆναι ἐφ' ὑμᾶς εὐλογίαν. Ὁ δὲ Ἰὼβ κηδόμενος τῶν τέκνων θυσίας καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὑπὲρ αὐτῶν προσέφερον, οὐ περὶ προφανῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν κατὰ διάνοιαν ἁμαρτημάτων καθαρὸς αὐτοὺς εἶναι. Οὕτως ἄκρως ἐσπούδαζον οἱ δίκαιοι ἄμωμον παραστήσαι τῷ Κυρίῳ τὸν καρπὸν τῆς ἑαυτῶν κοιλίας. Ὁ δὲ Ἡλί χαῦνος καὶ ἡμελημένος πρὸς τὴν τῶν τέκνων διόρθωσιν, οὐκ ἐξείλετο αὐτὸν τῆς ὀργῆς τοῦ Θεοῦ οὐ γῆρας σεμνόν, οὐ παλαιὰ παρρησία, οὐχ ἱερατικὴ τιμὴ. Ἦνίκα οὖν ἀκούωμεν τῶν θείων Γραφῶν, καὶ ἄρξῃται ὁ Ἐχθρὸς ὑποσπεῖρειν τι τῶν ἰδίων κατὰ διάνοιαν, τῇ πίστει τεθεμελιωμένοι εἴπωμεν πρὸς αὐτόν· πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὁσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.